

Jordi Balló i **Xavier Pérez** han publicat *El mundo, el escenario: Shakespeare, el guionista invisible*, un assaig devorat per experts en comunicació i polítics. Aviat serà de culte. Defensen que el bard britànic ha inspirat grans produccions televisives d'èxit, des de *Los Soprano* fins a *Juego de Tronos*, tan estimades pel líder de Podem. La preparació minuciosa, escenografia inclosa, de la proposta amb vicepresidència de **Pablo Iglesias** a **Pedro Sánchez** recorda no ja *Juego de Tronos*, sinó alguna comèdia o tragèdia de **Shakespeare**. Dependrà d'un desenllaç incert perquè, ho va comprovar **Hamlet**, «els nostres pensaments són nostres, els seus finals no tenen res de nostres».

Luis de Guindos, que espera una EPA històrica dijous –amb la creació d'ocupació en un any més gran de la història–, explica a *Papel* que «els mercats tenen més por de Podem que de Catalunya». Als despatxos

Intangibles

Jesús Rivasés
DIRECTOR DE LA REVISTA 'TIEMPO'

Iglesias, Shakespeare i el bomber Draghi

«Els mercats tenen més por de Podem que de Catalunya», explica el ministre Guindos a 'Papel'

madrilenys ja pensen el mateix, perquè mantenen l'esperança d'una solució per a la qüestió catalana, mentre acumulen informes que **Iglesias** i els seus van a més. Ara es retreuen entre si –banquers, energètics, tecnològics, constructors, tots– haver promogut Ciutadans com a contrapès del PP i d'haver deixat fer Podem davant el PSOE.

Al Fòrum de Davos parlen de la quarta revolució industrial, però molts temen una altra nova crisi i

no hi ha remeis segurs. La Xina produeix més del que ningú pot consumir, hi ha una guerra econòmica pel petroli –els principals productors tiren preus per enfonsar els seus competidors– i, encara que els baixos preus són bons per a països com Espanya, la histèria és gratis. Els bancs italians tremolen i això són paraules majors, perquè és la tercera economia de l'euro.

I la quarta és Espanya, amb la recuperació agafada amb agulles i pendent d'un nou Govern, que si és el més probable de **Sánchez**, apuntalat d'alguna manera per Podem, espanta tant com unes altres eleccions. **Iglesias** sap, perquè **Shakespeare** inspira el seu guió, que ningú acceptarà les seves condicions, però potser sí altres de rebaixades. Ho ha previst i tampoc necessita eleccions tan aviat. Pot esperar la seva oportunitat en un futur en què els seus obstacles són l'euro i el gran bomber monetari **Mario Draghi**, president del BCE, que és

qui compra la major part del deute espanyol i permet que el país funcioni, dia a dia, encara que pot deixar de fer-ho si al sud dels Pirineus s'imposa el leninisme digital. I sense diners, no hi ha política social que valgui.

Per això, **Pablo Iglesias** –ho ha escrit– preferiria un país que pogués devaluar la seva moneda al seu gust, la forma clàssica d'emportar la població sense que ho percebi, a l'estil **Chávez** i **Maduro**. Al capdavant ja va explicar a *La Tuerka*, (29-11-12) que «a l'esquerra li aniria millor si en lloc de prometre paradisos per als pàries de la terra, prometés un bon infern vermell per als rics». **Shakespeare** i **Lenin**, un còctel explosiu, per molta manguera que tingui **Draghi**, i **Sánchez**, que cedirà en el que sigui per arribar a la Moncloa, es consola amb **Hamlet**: «El pobre ascendent fa amics d'enemics». ≡

@jesus_rivasés

ACTIVITAT IMMOBILIÀRIA A CATALUNYA

La producció de vivendes encara és inferior a la del 1986

► Els arquitectes consideren que els visats del 2015 són insuficients

► El sector reclama polítiques enfocades a la rehabilitació i l'eficiència energètica

MAX JIMÉNEZ BOTÍAS
BARCELONA

El 2015 les vivendes noves visades van ser 6.351, cosa que suposa un increment del 47% respecte a la producció nova del 2014, destaquen les xifres de visats que va donar a conèixer ahir el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Aquest creixement fins i tot supera l'augment registrat en la producció immobiliària total, segons la qual els 2,8 milions de metres quadrats visats l'any passat a Catalunya –naus industrials, centres comercials, hotelers, etcètera–, van representar un increment del 26% respecte al 2014. Però malgrat l'aparent bonança de l'activitat immobiliària, la realitat és que les xifres ofertes pels arquitectes encara són inferiors a la producció que es realitzava a Catalunya el 1986.

«Estem molt lluny del nivell de producció que hauria de tenir el sector a Catalunya. I no és que ara estiguem davant una oportunitat per millorar la situació del sector, estem davant la necessitat de fer-ho», va comentar el degà del col·legi professional, Lluís Comeron, per

► Edificis en construcció a la confluència de la Diagonal i el carrer de Pere IV, a Barcelona.

El creixement depèn dels grans projectes

► La realitat del sector és que no està davant un creixement sostingut. De fet, una gran part de l'augment d'activitat registrada l'any 2015 es va produir el primer semestre de l'any. A més a més, la superfície visada més gran respon en gran part a grans projectes –més de 10.000 metres quadrats–, que van suposar el 23% del total. Entre aquests destaca l'outlet de l'empresa **Neinver de Viladecans**.

a qui l'aportació del sector immobiliari al PIB de Catalunya hauria d'estar al voltant del 10% –«que és l'aportació habitual en altres països de l'entorn pròxim», va dir Comeron– i no per sota del 5% que reflecteix la situació actual.

Aquestes xifres haurien de suposar un nivell de producció nova per damunt de les 20.000 vivendes a l'any, molt superior a la producció actual, tot i que també lluny dels màxims assolits durant la bombolla immobiliària. Segons Comeron, no serà fàcil que aquesta producció es pugui assolir abans de cinc anys.

La producció actual, en part, és resultat de l'evolució demogràfica, destaquen els arquitectes, però també de l'estoc acumulat que difi-

culta que engegui la nova producció, així com la situació econòmica en general: «Part de la població no pot afrontar canvis de vivendes», va apuntar Comeron.

EFICIÈNCIA ENERGÈTICA // En resum, el sector sembla incapaç, per si mateix, d'impulsar una dinàmica que porti a una producció més elevada que l'actual, cosa que implica que part de la recuperació passa per «la implementació de les polítiques públiques adequades», va assenyalar Comeron. Particularment en el que es refereix a la rehabilitació enfocada cap a l'eficiència energètica. Els arquitectes s'uneixen als promotors en la demanda d'agilització en la tramitació de llicències. ≡

DESPRÉS DE 14 ANYS

Absolt un empresari per un error d'Hisenda

J. G. ALBALAT
BARCELONA

Un empresari del sector tèxtil, Rafael C. G., va ser exculpat ahir de defraudar l'Agència Tributària després de veure's sotmès a 14 anys d'investigació i arran d'un informe pericial deficient. Un jutjat Penal de Mataró el va condemnar a dos anys i cinc mesos de presó i multa de 341.656 euros per dos delictes contra Hisenda i un altre de comptable. Ara, l'Audiència de Barcelona ha estimat el recurs presentat pel seu advocat, Manuel González Peeters, i l'ha absolt.

La sentència assenyalava que Rafael G. C. va constituir el setembre del 1994 amb una altra persona una empresa de moda. Ell en

Les quotes impagades es van calcular només a partir d'un mostreig

va ser nomenat administrador, primer solidari i després únic. La companyia es dedicava a la fabricació de peces de punt i a la distribució de roba.

Després d'una denúncia de treballadors, Hisenda va investigar el cobrament sense IVA de factures i l'existència de doble comptabilitat. El jutge desestima la investigació realitzada al considerar que de la mostra de clients investigats i per les irregularitats en l'anàlisi de les dades no pot derivar-se amb certesa la comissió d'un delictes, ja que «el càlcul de la quota defraudada no supera els 120.000 euros», el límit legal perquè existeixi delictes. ≡